

BRUSSEL-HOOFDSTAD

BRUXELLES-CAPITALE

**VERENIGDE VERGADERING
VAN DE
GEMEENSCHAPPELIJKE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE**

**ASSEMBLEE REUNIE
DE LA COMMISSION
COMMUNAUTAIRE
COMMUNE**

GEWONE ZITTING 1996-1997

SESSION ORDINAIRE 1996-1997

23 MEI 1997

23 MAI 1997

ONTWERP VAN ORDONNANTIE

PROJET D'ORDONNANCE

**tot wijziging van de ordonnantie
van 20 februari 1992
betreffende inrichtingen
die bejaarden huisvesten**

**modifiant l'ordonnance
du 20 février 1992
relative aux établissements
hébergeant des personnes âgées**

VERSLAG

RAPPORT

uitgebracht namens de Commissie
voor Sociale Zaken

présenté au nom de la Commission
des Affaires Sociales

door mevr. Sfia BOUARFA (F)
en de heer Sven GATZ (N)

par Mme Sfia BOUARFA (F)
et M. Sven GATZ (N)

Aan de werkzaamheden van de Commissie hebben deelgenomen:

Ont participé aux travaux de la Commission:

1. Vaste leden: de heer Jean-Pierre Cornelissen, mevr. Françoise Schepmans, mevrouwen Sfia Bouarfa, Sylvie Foucart, Anne-Sylvie Mouzon, de heer Sven Gatz.

1. Membres effectifs: M. Jean-Pierre Cornelissen, Mme Françoise Schepmans, Mmes Sfia Bouarfa, Sylvie Foucart, Anne-Sylvie Mouzon, M. Sven Gatz.

2. Plaatsvervangende leden: mevr. Françoise Dupuis, de heer Freddy Thielemans, mevr. Evelyne Huytebroeck, de heer Dominiek Lootens-Stael.

2. Membres suppléants: Mme Françoise Dupuis, M. Freddy Thielemans, Mme Evelyne Huytebroeck, M. Dominiek Lootens-Stael.

3. Ander lid: mevr. Brigitte Grouwels.

3. Autre membre: Mme Brigitte Grouwels.

Zie:

Voir:

Stuk van de Raad:
B-36/1 – 96/97: Ontwerp van ordonnantie.

Document du Conseil:
B-36/1 – 96/97: Projet d'ordonnance.

I. Inleidende uitzetting van de Minister

De ordonnantie van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 20 februari 1992 betreffende inrichtingen die bejaarden huisvesten, voorziet, in haar artikel 11, in de mogelijkheid om bij een commissie van beroep een opschortend beroep in te stellen tegen elke beslissing tot sluiting van een inrichting, alsmede tot weigering of intrekking van de erkenning van een inrichting.

Deze mogelijkheid werd in de ordonnantie opgenomen, teneinde de beheerders in staat te stellen een opschortend beroep tegen de beslissingen van het College in te dienen. Toen voorzagen de gecoördineerde wetten op de Raad van State nog niet in de mogelijkheid om een beroep in kort geding bij de Raad van State in te stellen.

Indien de onmiddellijke sluiting van een inrichting door het Verenigd College bij een met redenen omklede beslissing wordt bevolen, is het in artikel 11 bedoeld beroep niet opschortend.

De samenstelling en de werking van die commissie worden door het Verenigd College geregeld, dat bovendien de procedure en de termijnen van het beroep bepaalt.

Dit werd geregeld door het besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 7 oktober 1993 tot vaststelling van de procedure betreffende de voorlopige werkingsvergunning, de erkenning, de weigering en de intrekking van de erkenning en de sluiting van de inrichtingen die bejaarden huisvesten.

Meermaals heeft de afdeling wetgeving van de Raad van State duidelijk voorbehoud gemaakt over de oprichting bij ordonnantie van een kamer van beroep en verwees zij hierbij naar artikel 146 van de Grondwet.

In een advies d.d. 6 juni 1994 over een ontwerp van ordonnantie "tot wijziging van de ordonnantie van 17 juli 1991 houdende oprichting van een adviesraad voor de Gezondheids- en Welzijnszorg van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie" heeft de Raad van State opnieuw bevestigd dat de oprichting van een nieuw administratief rechtcollege tot de federale bevoegdheid behoort. Behalve het geval van absolute noodzakelijkheid wordt deze bevoegdheid krachtens artikel 146 van de Grondwet aan de federale wet voorbehouden.

In het onderhavige geval kan een dwingende noodzakelijkheid niet worden gerechtvaardigd.

Het advies van de Raad van State van 29 december 1996 (L. 25.904/8) over dit ontwerp van ordonnantie bevestigt dat "geen enkel rechtcollege bij ordonnantie kan worden opgericht".

De gecoördineerde wetten op de Raad van State werden sedert de opstelling van de ordonnantie van 20 februari 1992

I. Exposé introductif du Ministre

L'ordonnance de la Commission communautaire commune du 20 février 1992 relative aux établissements hébergeant des personnes âgées prévoit en son article 11, la possibilité d'introduire un recours suspensif auprès d'une commission de recours contre toute décision de fermeture d'un établissement ainsi que de refus ou de retrait d'agrément d'un établissement.

Cette possibilité a été inscrite dans l'ordonnance afin que les gestionnaires puissent disposer d'un recours suspensif contre les décisions du Collège, les lois coordonnées sur le Conseil d'Etat n'ayant pas encore prévu la possibilité de tenter une action en référé au Conseil d'Etat.

Dans le cadre d'une fermeture immédiate d'un établissement ordonnée par le Collège Réuni par décision motivée, le recours visé à l'article 11 n'est pas suspensif.

La composition et le fonctionnement de cette commission de recours sont réglés par le Collège qui détermine également la procédure et le délai de recours.

Ceci a été fait dans l'arrêté du Collège Réuni de la Commission communautaire commune du 7 octobre 1993 fixant la procédure relative à l'autorisation de fonctionnement provisoire, à l'agrément, au refus et au retrait d'agrément et à la fermeture des établissements hébergeant des personnes âgées.

La section législation du Conseil d'Etat a émis à plusieurs reprises de nettes réserves sur la création par ordonnance de la chambre de recours en se basant sur l'article 146 de la Constitution.

Dans un avis daté du 6 juin 1994, sur un projet d'ordonnance "modifiant l'ordonnance du 18 juillet 1991 portant création d'un Conseil consultatif de la Santé et de l'Aide aux personnes de la Commission communautaire commune", le Conseil d'Etat a réaffirmé que la création d'une juridiction administrative nouvelle relève de la compétence fédérale. Ainsi donc, hormis le cas d'absolue nécessité, l'article 146 de la Constitution réserve cette compétence à la loi fédérale.

En l'espèce, la justification d'une impérieuse nécessité ne peut être apportée.

L'avis de Conseil d'Etat du 29 décembre 1996 (L. 25.904/8) sur le présent projet d'ordonnance confirme qu'"aucune juridiction ne peut être créée par ordonnance".

En outre, depuis la rédaction de l'ordonnance du 20 février 1992, les lois coordonnées sur le Conseil d'Etat ont été

aangevuld, zodat een opschortend beroep in kort geding mogelijk wordt gemaakt.

Inderdaad werd door de wet van 19 juli 1991 tot wijziging van de gecoördineerde wetten op de Raad van State het administratief kortgeding ingevoerd en door het koninklijk besluit van 5 december 1991 de procedure in kortgeding voor de Raad van State bepaald.

De mogelijkheid om over een laatste beroep te beschikken vóór de indiening van een verzoekschrift bij de Raad van State is niet meer gegrond. Bijgevolg is het behoud van de kamer van beroep voorzien in artikel 11 van ordonnantie van 20 februari 1992 nutteloos geworden.

In artikel 2 van het ontwerp wordt de commissie van beroep dus afgeschaft.

Volgens artikel 3 dient het Verenigd College elk dossier dat het voorwerp uitmaakt van een beroep, opnieuw te onderzoeken. Na advies van de afdeling instellingen en diensten voor bejaarden van de Adviesraad voor Gezondheids- en Welzijnzorg, neemt het Verenigd College een nieuwe beslissing tot bevestiging of nietigverklaring van de vorige beslissing.

Pas dan begint de beroepstermijn te lopen bij de Raad van State voor de uitbaters.

In de huidige stand van zaken werden 7 beroepen bij de GGC ingediend en moeten dus opnieuw onderzocht worden.

Eén beroep werd gevolgd door een onmiddellijke sluiting omdat de toestand in het rusthuis van kwaad tot erger werd.

Teneinde enerzijds te beantwoorden aan het advies van de Raad van State en anderzijds een voor de inrichtingen die bejaarden huisvesten moeilijk geworden toestand te verduidelijken, daar de commissie van beroep nooit werd opgericht en daar het besluit tot weigering of intrekking van erkenning onmiddellijk aanleiding geeft tot het stopzetten van de terugbetalingen van het RIZIV, moet derhalve artikel 11 houdende oprichting van een commissie van beroep in de ordonnantie van 20 februari 1992 worden geschrapt. Hetzelfde geldt natuurlijk voor hoofdstuk 7 van het besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 7 oktober 1993 tot vaststelling van de procedure betreffende de voorlopige werkingsvergunning, de erkenning, de weigering en de intrekking van de erkenning en de sluiting van de inrichtingen die bejaarden huisvesten.

II. Algemene bespreking

Een lid vraagt of er voorzien is in een termijn voor een nieuw onderzoek van de beroepen die onder de vorige regeling zijn ingesteld.

complétées de manière à permettre un recours en référé suspensif.

En effet, la loi du 19 juillet 1991 modifiant les lois coordonnées du Conseil d'Etat a introduit le référé administratif et l'arrêté royal du 5 décembre 1991 a déterminé la procédure en référé devant le Conseil d'Etat.

La possibilité de disposer d'un dernier recours avant l'introduction d'une requête au Conseil d'Etat ne se justifie plus. Il n'y a donc plus de lieu de maintenir la chambre de recours prévue à l'article 11 de l'ordonnance du 20 février 1992.

En conséquence, l'article 2 du présent projet supprime la commission de recours.

L'article 3 prévoit que le Collège réuni réexamine chaque dossier ayant fait l'objet d'un recours et, après avis de la section des institutions et services pour personnes âgées du Conseil consultatif de la Santé et de l'Aide aux personnes, il prend une nouvelle décision confirmant ou infirmant la décision précédente.

C'est à ce moment que commence à courir le délai ouvert aux gestionnaires auprès du Conseil d'Etat.

Dans l'état actuel des dossiers, 7 recours ont été introduits auprès de la CCC et doivent être réexaminés.

Un recours a été suivi d'une fermeture immédiate, la situation de la maison de repos s'étant aggravée.

Aussi dans un double objectif de répondre à l'avis du Conseil d'Etat et de clarifier la situation devenue difficile pour les établissements hébergeant des personnes âgées dans la mesure où la Commission de recours n'a jamais été constituée mais où la décision de refus ou de retrait d'agrément implique notamment la suppression immédiate des remboursements de forfaits par l'INAMI, il s'impose de supprimer l'article 11 de l'ordonnance du 20 février 1992 instituant la Commission de recours et le chapitre 7 de l'arrêté du Collège Réuni de la Commission communautaire commune du 7 octobre 1993 fixant la procédure relative à l'autorisation de fonctionnement provisoire, à l'agrément, au refus et au retrait d'agrément et à la fermeture des établissements hébergeant des personnes âgées.

II. Discussion générale

Un membre demande si un délai est prévu pour un nouvel examen des demandes de recours ayant été introduites sous le régime précédent.

De minister antwoordt dat dit geregeld wordt in artikel 3 van de wijzigingsordonnantie; binnen 3 maand na de inwerkingtreding van de ordonnantie, zal de desbetreffende afdeling van de Adviesraad bij het Verenigd College advies uitbrengen, na hoorzitting met de beheerders. Het College beschikt dan over een maand om een beslissing te nemen.

III. Artikelsgewijze bespreking

Er wordt geen enkele opmerking geformuleerd.

IV. Stemmingen

De artikelen worden aangenomen bij eenparigheid van de acht aanwezige leden.

Het voorstel wordt in zijn geheel aangenomen met eenzelfde stemverhouding.

De Rapporteurs,

Sfia BOUARFA
Sven GATZ

De Voorzitter,

Anne-Sylvie MOUZON

Le Ministre répond que cela est réglé par l'article 3 de l'ordonnance modificative; dans les trois mois de l'entrée en vigueur de l'ordonnance, la section concernée du Conseil consultatif donnera un avis au Collège réuni, après audition des gestionnaires. Le Collège disposera alors d'un mois pour prendre sa décision.

III. Discussion des articles

Aucune observation n'est formulée.

IV. Votes

Les articles sont adoptés à l'unanimité des huit membres présents.

L'ensemble de la proposition est adoptée suivant le même vote.

Les Rapporteurs,

Sfia BOUARFA
Sven GATZ

La Présidente,

Anne-Sylvie MOUZON